

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1351 usque ad annum 1414

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118278

§. 48. Rex Daniæ, ac Imperator Carolus Avenionem adveniunt.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66293](#)

trocoricensi suscep^tam, Patriarchæ Con- Sæcul. XIV.
stantinopolitani titulum, Ecclesiarum Co- A.C. 1364.
ronensis, & Chalcidiæ administrationem,
unde viveret, ac decem florenos quoti-
dianos decrevit. Diploma legationis de- Rayn. 1364.
dit 10 Jul. an. 1364: ac Petri potestatem n. 24.
in cunctas Thraciæ seu Romaniæ provin-
cias extendit.

Supremum belli sacri Ducem adhuc
neminem loco Regis Joannis Papa desi- n. 26.
gnaverat; ut ait in suis ad Joannem Pa-
läologum litteris 17 Calendas Novem-
bris scriptis. Interim Rex Cyprius, qui
se Crucē signatis usque ad profectionem
Regis Joannis præfuturum spönderat, Sup. §. 45.
ab Imperatore, cæterisque, quos adierat, Vita P. Tho.
Principibus Occidentis, bella quidem
verba, sed reapse nullam opem obtinue- n. 83.
rat.

§. XLVIII.

*Rex Daniæ, ac Imperator Carolus
Avenionem adveniunt.*

Urbanum haud ita pridem ad summam
evectum sedem etiam Valdemarus III
Danorum Rex invisit: & Avenione tum
commorans, cum Galliæ Cyprique Reges
sacræ militiæ nomen darent, crucem &
ipse induit. Quarta jejunii verni Domi-
nica Papa rosam ei auream donavit, & Vitæ PP.
multas, quibus Daniæ templa ditaret, re- p. 366. 983.

N 2 liquias

Sæcul. XIV. liquias, nempe de capillis ac vestibus SS.
A.C. 1364 Virginis, & de ligno crucis, quasdam

Rayn. 1364. particulas reliquiarum S. Joannis Bapti-
n. 14. stæ, Sanctorum Georgii, Vincentii, Ne-
rei, & Achillei.

Noxarum veniam con-
cessit iis, qui pro hoc Principe supplica-
rent Superis: ipsum, & Daniam in Sa-
crae Sedis fidem recepit: eumque omnium,
quæ in Ecclesia fierent, bonorum ope-
rum, participem fecit per diploma scri-
ptum 9 Martii an. 1364. Non video,
quid gratia postrema addat *Communioni*
Sandorum in Symbolo Apostolico memo-
ratæ. Etiam mandatum Lincopiæ, Lu-
becæ, atque Camini Episcopis misit Pa-
pa, ut rebellibus in hunc Principem cen-
suras irrogarent. En ea, quæ ab isto i-
tinere retulit!

Sequente anno 1365 Imperator Ca-
rolus IV invitante Papa similiter Ave-
nionem petiit cum multis Germanis,

Cont. Nang. liisque Nobilibus. Rex Franciæ Caro-
p. 907. lus eo misit suum fratrem Andegaviæ

Ducem, aliosque Optimates, ac Præ-
fules, veluti Guilielmum Melodunensem
Senonum Archiepiscopum, & Guiliel-
mum Domnamantinum Normanniæ Can-
cellarium. Imperator Avenionem men-
se Majo delatus, die Pentecostes 3 Junii

divinæ rei, quam Papa faciebat, interfuit

imperatorio vestitu, corona, & sceptro

insignis. Multos cum Papa sermones

con-

Vitæ PP.

p. 370. 984.

contulit de Tyrannis Italiæ, præsertim Sæcul. XIV.
Pro Comitibus evertendis, ut putabant A. C. 1365.
aliqui; aut de subsidiis contra Turcas *Corio. p. 567.*
ethnicosque mittendis: nam Parisiis a-
jebant Imperatorem hoc fine Urbano re-
gni sui dæcimas obtulisse, ut copias mer-
cenarias per triennium aleret; centurias
Franciam tamdiu vastantes colligeret; ac
modum expiandi crimina doceret, lar-
go tamen stipendio poenitentes afficeret.

Utraque opinio potest vera esse: sed
posteriorem confirmat epistola, quam Pa-
pa 9 Junii ad Regem Franciæ Carolum
scripsit in hanc sententiam: Imperator
ad nos, ut scis, nuper admodum profe-
ctus nobis exposuit, quantopere cupiat
totius orbis Christiani, ac speciatim regni
tui pacem & tranquillitatem deprimen-
dis nostræ religionis hostibus, ac recu-
perandæ terræ sacræ idoneam: detexit
que nobis multa alia arcana publicum ad
bonum tendentia. Itaque inter nos pa-
ri flagrantes studio convenit, primum
graffantes illas centurias detestabiles e
cunctis Christianorum terris omnino ex-
terminandas, ac velint, nolint, contra
populos a nostra fide alienos mittendas
esse. Hungariæ Rex has centurias
transire per suum regnum sinet: sic spe-
rat Imperator, spondens se suis sumptu-
bus eas aliturum a finibus Gallicis usque
ad Hungaricos. Si Rex Hungariæ in

*Rayn. 1365.
n. I.*

N 3 earum

Sæcul. XIV.
A.C. 1365.

earum transitum non consentiat; nos, & Imperator Venetis, aliisque Italicis navibus in Orientem pervehendas curabimus: & pro sumptibus itineris Imperator dimidios Bohemiæ suæ redditus ad triennium liberaliter offert.

§. XLIX.

Ægidius Albornius calumniis appetitur.

Magna obsequia, quæ Cardinalis Ægidius Alburnius Ecclesiæ Romanæ in Italia præstiterat, haud obstabant, quin ejus nomen per calumnias ad Papam de Rayn. n. 9. 10 ferretur. Dicebatur adversus Barnabam, & alios Ecclesiæ inimicos molimina quædam suscepisse in pactiones cum eis factas pugnantia; & proventus Ecclesiæ in rem suam avertisse. Igitur deprecari legationem Siculam ab Urbano sibi demandatam, & ut se ipse purgaret, Romanam adire curiam volebat. Sed Papa ei scripsit, esse persuasam sibi ejus innocentiam, & ardens in Ecclesiam studium: contemneret sermones vanos, suaque officia continuaret, etsi jam proiectus annis: denique legationem Siculam sex abhinc menses acceptam strenue obiret. Dabat 30 Jan. 1365. Hæc legatio Neapolim contingebat: quo Ægidius re ipsa delatus Reginam Joannam adstrin-